

อาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทย

*พันตำรวจโทอนันต์ เหลืองนฤมิตชัย

อาชญากรรมข้ามชาติปัญหาที่นับวันจะทวีความรุนแรง ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน ชีวิต สิทธิเสรีภาพ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคมของโลกหลายฝ่ายเชื่อว่าปัญหานี้จะเป็นภารกิจสำคัญที่ผู้นำประเทศต่างๆ ต้องร่วมกันหาทางแก้ไข ในส่วนของประเทศไทย ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติเป็นปัญหาเร่งด่วนของประเทศ และประเทศไทยมักจะถูกมองว่าเป็นศูนย์กลางอาชญากรรมข้ามชาติจากทั่วโลก เพราะไทยมีสภาพการบังคับใช้กฎหมายที่อ่อนแอ ล้าสมัยตามไม่ทันอาชญากรนำไปสู่การบ่อนทำลายเศรษฐกิจของประเทศอาชญากรรมข้ามชาติจะเกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจผิดกฎหมาย แม้ว่ากลุ่มอาชญากรจะมีได้มุ่งเป้าไปที่คนไทย แต่การเข้ามาปฏิบัติการในประเทศไทยและความเติบโตของขบวนการได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อภาพลักษณ์ ก่อให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันในหมู่เจ้าหน้าที่รัฐ แม้ว่ารัฐบาลจะออกมาตรการในการปราบปรามมาตลอดแต่การก่ออาชญากรรมข้ามชาติยังเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพิ่มขึ้นทั้งปริมาณ ความรุนแรง ตลอดจนความซับซ้อนของปัญหา ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศ ตลอดจนข้อตกลง หรือสนธิสัญญา และมาตรการทางกฎหมายแก้ไข

อาชญากรรมข้ามชาติ (Transnational Crime) มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดของบุคคลหรือ คณะบุคคลที่เป็นองค์การอาชญากรรมที่ประกอบกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย เช่น การพนัน การค้าประเวณี การให้กู้ยืมเงินโดยคิดดอกเบี้ยเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด การค้ายาเสพติด การเรียกค่าคุ้มครอง ตลอดจนกิจการอื่นๆ กิจกรรมอื่นๆ ที่ผิดกฎหมาย การกระทำความผิดที่เกิดขึ้นที่มีการเคลื่อนไหวข้ามดินแดนหรือพรมแดนประเทศต่างๆ เช่น อาชญากรหลบหนีการลงโทษหรือเดินทาง เพื่อไปกระทำความผิด หรือกรณีการกระทำความผิดในคดีลักลอบค้ามนุษย์ หรือการเคลื่อนที่ข้ามพรมแดนประเทศของสิ่งของ เช่น อาวุธปืน เมื่อผู้ก่อการร้ายซ่อนอาวุธปืนบนเครื่องบินก่อนเครื่องบินออกเล่ห้เปลี่ยนการพอกเงิน อุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบอาชญากรรม เช่น ยาเสพติดที่ตัวผู้เดินทางหรือในกระเป๋าสัมภาระ หรือโดยเจตนาของอาชญากร หรือการฉ้อโกง โดยคอมพิวเตอร์ เดินทางมาจากประเทศต่างๆ ทั่วโลกเข้ามาอยู่ในประเทศไทย เพื่อลักลอบ ซ่อนเร้น ฝ่าฝืนกระทำการในสิ่งที่ผิดกฎหมาย ฯลฯ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดความหมายของ “อาชญากรรมข้ามชาติ” ไว้ในหนังสือที่ 0003.24/7505 ลงวันที่ 18

*รองผู้กำกับการ (สืบสวนสอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลจักรวรรดิ : ประกาศนียบัตรชั้นสูง หลักสูตรการบริหารงานภาครัฐ และกฎหมายมหาชน สถาบันพระปกเกล้า

สิงหาคม 2542 ว่า คือการกระทำที่มีประเทศที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยสองประเทศ ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมายอาญาและกำหนดโทษไว้ กระทำร่วมกันโดยกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปในรูปแบบขององค์กร มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสวงหาอำนาจและผลประโยชน์ร่วมกัน โดยมีการเตรียม การพยายาม และลงมือกระทำความผิดต่อเนื่องกันจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศ

องค์การสหประชาชาติได้แบ่งอาชญากรรมข้ามชาติออกเป็น 10 ลักษณะ คือ

1. การลักลอบค้ายาเสพติด (Illicit Trafficking in Drugs)
2. การลักลอบคนเข้าเมือง (Smuggling of Illegal Migrants)
3. การค้าอาวุธ (Arms Trafficking)
4. การลักลอบค้าอุปกรณ์นิวเคลียร์ (Trafficking in Nuclear Material)
5. กลุ่มองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย (Transnational Criminal Organization and Terrorism)
6. การค้าหญิงและเด็ก (Trafficking in Women and Children)
7. การลักลอบค้าชิ้นส่วนมนุษย์ (Trafficking in Body Parts)
8. การโจรกรรมและลักลอบค้ายานพาหนะ (Theft and Smuggling of Vehicles)
9. การฟอกเงิน (Money Laundering) ซึ่งหมายถึงวิธีการซึ่งบุคคลปกปิดรายได้จริง แหล่งที่มาที่มีขอบด้วยกฎหมายของรายได้ การนำรายได้ไปใช้ มีขอบด้วยกฎหมาย แล้วบิดเบือนรายได้นั้น โดยทำให้ดูเหมือนว่าขอบด้วยกฎหมาย
10. การกระทำผิดอื่นๆ (Other activities) ได้แก่ การโจรกรรมศิลปวัตถุ การให้สินบนเจ้าหน้าที่ตำรวจและข้าราชการอื่นๆ อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ อาชญากรรมสิ่งแวดล้อม อาชญากรรมทรัพย์สิน

ทางปัญญา การฉ้อโกงประกันภัยทางทะเล และการแทรกซึมและเข้าครอบงำธุรกิจถูกกฎหมาย เป็นต้น

องค์กรอาชญากรรมและอาชญากรรมข้ามชาติในยุโรปแยกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 7 ประเภท ดังนี้

1. องค์กรอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการพนัน ธุรกิจการพนันเป็นกิจการขั้นพื้นฐานที่สามารถแสวงหารายได้ และผลประโยชน์จำนวนมากมหาศาลให้แก่องค์กรอาชญากรรม เช่น ธุรกิจแห่งชาติ การแข่งรถยนต์ บ่อนการพนัน และสล็อตแมชชีน

2. องค์กรอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการกู้ยืมเงินโดยคิดดอกเบี้ยสูง ขณะเดียวกันก็ใช้วิธีการรุนแรงกับผู้ที่ไม่ยอมชำระหนี้ ส่วนใหญ่ผู้ใช้บริการมักจะเป็นนักการพนัน หรือนักธุรกิจที่ต้องการเงินเร่งด่วน จะถูกเรียกดอกเบี้ยในอัตราดอกเบี้ยที่สูงมาก เช่นร้อยละ 20 ต่อสัปดาห์ ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีขบวนการรับจ้างทวงหนี้ ทำร้ายร่างกาย และสังหารให้ตาย ฯลฯ ถ้าผู้กู้ยืมเงินไม่ยอมชำระหนี้หรือผิดนัดก็มักจะถูกใช้มาตรการรุนแรง

3. องค์กรอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการค้ายาเสพติด มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติติดต่อโยงใยกับแหล่งผลิตใหญ่ๆ ในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตยาเสพติดที่สำคัญของโลก โดยมีสหรัฐอเมริกาและกลุ่มประเทศในยุโรปเป็นแหล่งเผยแพร่ยาเสพติด

4. องค์กรอาชญากรรมเกี่ยวกับการลักลอบขนสินค้าหนีภาษี ธุรกิจลักลอบขนสินค้าหนีภาษีเป็นธุรกิจที่ทำเป็นขบวนการ และสร้างผลประโยชน์มหาศาลให้แก่องค์กรอาชญากรรม สินค้าที่มีการลักลอบหนีภาษีจากยุโรปตะวันตก สู่ยุโรปตะวันออก ส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่เกี่ยวกับอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ใช้กับคอมพิวเตอร์ ส่วนสินค้าที่มีการลักลอบขนจากยุโรปตะวันออกไปสู่ตะวันตก ได้แก่ ทองคำ สุรา บุหรี่ และการลักลอบค้าอาวุธ รวมไปถึงอาวุธสงคราม

5. องค์การอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีองค์การอาชญากรรมประเภทนี้มีลักษณะเป็นองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ หนึ่งบริการทางเพศบางส่วนจะเดินทางจากถิ่นกำเนิดของตนไปยังประเทศอื่นด้วยความสมัครใจ โดยหวังจะไปทำงานหรือมีโอกาสหรือชีวิตที่ดีกว่าอยู่ในประเทศของตนแต่ก็อาจถูกหลอกลวงหรือบังคับให้ทำงานค้าบริการทางเพศ

6. องค์การอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าอาวุธสงครามและอุปกรณ์ทางนิวเคลียร์ ภายหลังการล่มสลายของสหภาพโซเวียต ทำให้ประเทศในยุโรปตะวันออกต่างพากันแยกตัวเป็นอิสระ เนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศเหล่านั้นยังอยู่ในฐานะยากจนดินแดนที่ถูกสหภาพโซเวียตปกครองมีอาวุธนิวเคลียร์ของโซเวียตหลงเหลืออยู่ ต่างก็นำอาวุธ และอุปกรณ์นิวเคลียร์ออกมาจำหน่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประเทศตะวันออกกลางก่อให้เกิดรายได้แก่องค์การอาชญากรรมที่ค้าอาวุธสงครามและอุปกรณ์นิวเคลียร์สูงไม่แพ้การค้ายาเสพติด

7. องค์การอาชญากรรมในรูปแบบอื่นๆ เช่น การก่อการร้าย การลักลอบนำคนเข้าเมืองจากยุโรปตะวันออก ก่อให้เกิดรายได้จำนวนมหาศาลแก่องค์การอาชญากรรม

อาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทยมี 7 ประเภท คือ

1. การลักลอบค้ายาเสพติด
2. การลักลอบคนเข้าเมือง
3. การค้าอาวุธ
4. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการค้าอาวุธ
5. การค้าหญิงและเด็ก
6. การโจรกรรมและลักลอบค้ายานพาหนะ
7. การฟอกเงิน

จากการสำรวจพบว่าอาชญากรที่เป็นชาวต่างชาติได้แอบแฝงตัวเข้ามาอยู่ในประเทศไทยหลายแห่ง เช่น

- ย่านถนนรัชดาภิเษกเขตในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง สถานีตำรวจนครบาลสุทธีสาร จะเป็นถิ่นที่อยู่ และที่เหยี่ยวของชาวจีนจากแผ่นดินใหญ่ พวกที่มาจากฮ่องกงและมาเก๊าเคยมีการจับกุมพวก “แก๊งลูกหมู” คือ พวกที่รับจ้างนำชาวจีนจากแผ่นดินใหญ่ผ่านเข้าประเทศไทยก่อนที่จะเดินทางต่อไปประเทศที่สาม พวกเรียกค่าคุ้มครองและค้ายาเสพติด

- ย่านหลังโรงแรมอินทรา ประตูน้ำ ท้องที่สถานีตำรวจนครบาลพญาไท เป็นถิ่นที่อยู่แหล่งหลบซ่อนของชาวแอฟริกา ไนจีเรีย มักจะรับจ้างขนยาเสพติดออกนอกประเทศ

- ย่านซอยนานา สุขุมวิท เขตท้องที่สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี เป็นพวกชาวตะวันออกกลาง

- ย่านบางรัก สีพระยา เขตท้องที่สถานีตำรวจนครบาลบางรัก เป็นแหล่งอาชญากรรมของพวกปากีสถาน เป็นขบวนการลักลอบนำชาวต่างชาติเข้ามาในกรุงเทพฯ จากเอเชียใต้ อินเดีย ปากีสถาน บังกลาเทศ ศรีลังกา ตะวันออกกลาง อิรัก อิหร่าน ลิเบีย ซีเรีย แอฟริกาตะวันตก ไนจีเรีย ไนเจอร์ และเซเนกัลเข้ามาประเทศไทยเพื่อขนยาเสพติด

- ย่านสาทร ย่านรามคำแหง และเขตท้องที่สถานีตำรวจนครบาลยานนาวา เขตท้องที่สถานีตำรวจนครบาลห้วยหมากเป็นถิ่นของนักศึกษาพม่าหนีจาก

ศูนย์กักกันทั้งหลาย ที่หลบหนีเข้ามาหลบซ่อนนอกเหนือจากแหล่งโรงงานประเภทต่างๆ ในหลายจังหวัดที่รับชาวพม่าหลบหนีเข้าเมืองทำงานตามที่รัฐบาลผ่อนผัน ซึ่งเปรียบเสมือนระเบิดเวลาที่ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเสี่ยง

- ย่านพญา ชลบุรี ในเขตท้องที่สถานีตำรวจภูธรตำบลพญา เป็นถิ่นของพวกมาเฟีย ยุโรป เยอรมัน และรัสเซีย ดำเนินธุรกิจบาร์เบียร์บังหน้า

แนวทางการแก้ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติของประเทศไทย มี 2 ประการ ดังต่อไปนี้

1. การใช้มาตรการทางกฎหมาย

1.1 กฎหมายอาญาและกฎหมายที่มีโทษทางอาญาอื่นๆ

การบังคับใช้กฎหมายโดยอาศัยหลักการกระทำความผิดในราชอาณาจักร หรือถือว่ากระทำความผิดในราชอาณาจักร ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 4 บัญญัติไว้ว่า ผู้ใดกระทำความผิดในราชอาณาจักร ต้องรับโทษตามกฎหมาย การกระทำความผิดในเรือไทย หรืออากาศยานไทยไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด ให้ถือว่ากระทำความผิดในราชอาณาจักร คำว่าราชอาณาจักร หมายถึงแผ่นดินไทย และพื้นน้ำห่างจากฝั่ง 12 ไมล์ทะเล หลักการดังกล่าว เหมาะกับความผิดคดีอาญาทั่วไป แต่ไม่อาจนำไปบังคับใช้กับคดีอาชญากรรมข้ามชาติที่มีเครือข่ายมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเช่นในยุคปัจจุบัน เช่น

1.1.1 เกี่ยวกับปัญหายาเสพติด ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นปัญหาสำคัญของชาติ ในรัฐบาลสมัย ฯพณฯ นายธานินทร์ กรัยวิเชียร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้จัดตั้งหน่วยงาน ป.ป.ส. (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด) เมื่อ พ.ศ. 2519 มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดีความผิดตามกฎหมายยาเสพติด และพิจารณาอนุมัติการแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ได้เสนอให้มีพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ซึ่งกำหนดให้ความผิดที่เกี่ยวเนื่องกับการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด และรวมถึงการสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิด 5 ฐานความผิดดังกล่าว

และยังมีการกำหนดขยายเขตอำนาจศาลให้กว้างกว่าประมวลกฎหมายอาญา โดยกำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นความผิดสากลไม่ว่าการกระทำความผิดนั้นจะเกิดขึ้นในประเทศใด ผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดแม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร จะต้องได้รับโทษในราชอาณาจักร ถ้ามีผู้กระทำความผิดหรือร่วมกระทำความผิดเป็นคนไทย หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

1.1.2 เกี่ยวกับปัญหาการค้าหญิงหรือเด็ก เนื่องจากมีการกระทำความผิด ชื่อ ขาย จำหน่าย ชักพา หรือจัดหา หญิง เด็กหญิง หรือเด็กชาย เพื่อสนองความใคร่ตนเอง หรือผู้อื่น เพื่อการอนาจาร หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นอันมิชอบ ไม่ว่าโดยการขายเด็กให้เป็นขอทาน หรือให้ทำงานในสภาพที่ใช้แรงงานโดยทารุณโหดร้าย นอกจากนี้ผู้กระทำความผิดมีพฤติกรรมที่กระทำในรูปของการเตรียมสมคบกันเป็นขบวนการ เชื่อมโยงทั้งในประเทศระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เป็นอันตรายต่อสังคม จึงได้มีพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 โดยมีมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด มาตรการในการเยียวยาช่วยเหลือหญิงและเด็ก ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและที่สำคัญอีกประการหนึ่งได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2540 แก้ไขฐานความผิดในบทบัญญัติที่เกี่ยววข้องกับหญิงและเด็กให้กว้างขวางขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 282 และมาตรา 283 ซึ่งบัญญัติให้ศาลไทยมีอำนาจลงโทษการกระทำความผิดตาม มาตรา 282 และมาตรา 283 แม้จะกระทำในต่างประเทศ โดยแยกไว้เป็นเอกเทศให้เห็นชัดเจนใน มาตรา 7 (2 ทวิ)

1.1.3 เกี่ยวกับปัญหาการฟอกเงิน มีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เนื่องจากผู้ประกอบอาชญากรรมกระทำความผิดกฎหมายหลายประเภทได้นำเงินหรือทรัพย์สิน

ที่ได้จากการกระทำความผิดนั้นมากระทำการในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นการฟอกเงินเพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้เป็นประโยชน์ในการกระทำความผิดต่อไปได้อีก ทำให้ยากแก่การปราบปรามการกระทำความผิดเหล่านั้น เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมจึงได้มีการกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 6 ความว่าผู้ใดกระทำความผิดฐานฟอกเงิน แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร ผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ถ้าปรากฏว่า

- ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทย หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย เช่น นาย ก. เป็นบุคคลสัญชาติไทยนำเงินที่ได้จากการค้ายาเสพติดของนาย ข. ในต่างประเทศไปซื้อที่ดินในต่างประเทศเพื่อเป็นการซุกซ่อนหรือปกปิด แหล่งที่มาของเงินดังกล่าว อันเป็นการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน นาย ก. จะต้องรับโทษในราชอาณาจักรไทย

- ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย เช่น นาย เอ. เป็นคนสัญชาติอื่น โอนเงินที่ได้มาจากการจำหน่ายยาเสพติดของผู้อื่นจากต่างประเทศมาให้นาย ข. ในประเทศไทย นาย เอ. จะต้องรับโทษในราชอาณาจักรไทย

- ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้นหากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักร และมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เช่น นาย ก. เป็นคนสัญชาติอื่นกระทำความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายของประเทศนั้นได้เดินทางหลบหนีเข้ามาในประเทศไทย และประเทศนั้น ๆ ก็ไม่ได้ร้องขอให้ประเทศไทยส่งตัวนาย ก. ข้ามแดนไปดำเนินคดี

ในกรณีดังกล่าว นาย ก. อาจถูกจับกุมและดำเนินคดีในข้อหาฟอกเงินในประเทศไทยได้

1.2 กฎหมายลักษณะพิเศษที่เกี่ยวข้อง

1.2.1 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.

2522 มีวัตถุประสงค์

- เพื่อควบคุมดูแลคนต่างด้าว หากพบว่าเดินทางเข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาต หรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือการอนุญาตสิ้นสุดลง หรือมีพฤติการณ์เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร ก็สามารถสืบสวนจับกุมดำเนินคดี และผลักดันออกนอกราชอาณาจักรได้

- เป็นมาตรการในการสกัดกั้นไม่ให้บุคคลที่ไม่พึงประสงค์เข้ามาในราชอาณาจักร โดยเมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจพบสามารถผลักดันไปได้ทันที

- เพื่อเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรและผลักดันออกนอกราชอาณาจักร กรณีที่มีข้อมูลว่าบุคคลนั้น ๆ เป็นอาชญากรหลบหนีเข้ามาอาศัยในประเทศไทยหรือมีพฤติการณ์เป็นภัยต่อสังคม แม้ยังไม่ได้กระทำความผิดในราชอาณาจักรก็ตาม

1.2.2 พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน

พ.ศ. 2472 สนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ และพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535

พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2472 เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่รัฐหนึ่งร้องขอต่ออีกรัฐหนึ่งซึ่งผู้กระทำความผิดไปปรากฏอยู่ที่ส่งตัวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนให้รัฐที่ร้องขอเพื่อพิจารณาดำเนินคดีในความผิดที่ก่อขึ้นไว้ โดยคำร้องขอนั้นต้องร้องผ่านช่องทางทางการทูตผ่านทางกระทรวงต่างประเทศ เพื่อพิจารณาหากเห็นชอบที่จะให้ความช่วยเหลือตามที่ร้องขอ ก็จะได้มีคำสั่งจับกุมผู้ถูกต้องการตัว และมีการนำขึ้นสู่การพิจารณาของศาลในเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดน การจะส่งตัวให้หรือไม่ขึ้นจะขึ้นอยู่กับพิจารณาของ

รัฐที่ได้รับการร้องขอเป็นสำคัญ ในเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น ประเทศไทยก็สามารถร้องขอได้ในทำนองเดียวกับที่ประเทศอื่นๆ ร้องขอมายังประเทศไทย ขึ้นอยู่กับสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่ประเทศไทยมีกับประเทศนั้น ปัจจุบันประเทศไทยมีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศสหรัฐอเมริกา ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย เบลเยียม สาธารณรัฐประชาชนจีน อังกฤษ แคนาดา และออสเตรเลีย

1.2.3 พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือระหว่างรัฐในเรื่องเกี่ยวกับการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี ทรัพย์สิน และการดำเนินการอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา หากประเทศที่มีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญากับประเทศไทย ประสงค์ขอความช่วยเหลือ ก็ให้ทำคำร้องขอส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง (Central Authority) โดยตรง สำหรับในประเทศไทย คือสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งได้จัดตั้งหน่วยงานเฉพาะขึ้น เพื่อรับผิดชอบโดยตรง คือสำนักงานต่างประเทศ (International Affair Department) แต่สำหรับประเทศที่ไม่มีสนธิสัญญาดังกล่าวกับประเทศไทย ให้ส่งคำร้องขอโดยวิธีการทางทูตผ่านกระทรวงการต่างประเทศการกระทำผิดที่เป็นมูลกรณีของการร้องขอต้องเป็นความผิดตามกฎหมายไทย เว้นแต่จะมีสนธิสัญญาระบุเป็นอย่างอื่น ประเทศไทยอาจปฏิเสธคำร้องขอได้ถ้าการให้ความช่วยเหลือมีผลกระทบต่องบประมาณ ความมั่นคง หรือสาธารณประโยชน์ที่สำคัญของประเทศไทย หรือเกี่ยวกับความผิดทางการเมือง หรือการทหาร แต่หากผู้ประสานงานกลาง (อัยการสูงสุด) พิจารณาคำร้องขอแล้วเห็นควรให้ความช่วยเหลือก็จะส่งเรื่องไปให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามพระราชบัญญัติฯ เช่น ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ พนักงานอัยการ ดำเนินการในส่วนเกี่ยวข้องต่อไป พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535 นี้

กำหนดให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการให้ความช่วยเหลือ เช่น สอบสวนบุคคล การรวบรวมพยาน หลักฐานชั้นสอบสวน การจัดส่งเอกสาร การค้น การยึดเอกสารหรือวัตถุพยาน และการสืบหาบุคคล ปัจจุบันประเทศไทยมีสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือทางอาญากับประเทศในระบบกฎหมาย Common Law ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักรแห่งบริเตนใหญ่ และไอร์แลนด์เหนือ แคนาดา สำหรับประเทศส่วนใหญ่ในทวีปยุโรป ซึ่งใช้ระบบ Civil Law ประเทศไทยยังไม่มีสนธิสัญญาดังกล่าว ยกเว้นประเทศฝรั่งเศส

2. ความร่วมมือระหว่างประเทศ

2.1 ผ่านทางองค์การตำรวจสากล โดยการประสานข้อมูลแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างกันระหว่างประเทศ สมาชิกองค์การตำรวจสากล หรือผ่านทางสำนักเลขาธิการองค์การตำรวจสากล ในบางกรณีประเทศสมาชิกบางประเทศอาจจะสามารถดำเนินการสืบสวนเฝ้าดูความเคลื่อนไหวสถานที่อยู่ของคนร้ายเพื่อแจ้งให้ประเทศสมาชิกที่ร้องขอทราบ เพื่อเป็นช่องทางในการขอตัวหรือนำตัวผู้กระทำความผิดนั้น ๆ กลับไปรับการพิจารณาคดีในประเทศของตนต่อไป หรือการส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางไปยังอีกประเทศหนึ่ง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือให้ความช่วยเหลือร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจของประเทศอื่นๆ สืบสวนติดตามจับกุมคนร้ายที่เป็นอาชญากรรมข้ามชาติ

2.2 ประสานงานผ่านเจ้าหน้าที่ประจำสถานเอกอัครราชทูต หรือกงสุลประเทศต่างๆ ที่ประจำอยู่ในประเทศไทย ปัจจุบันสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลประเทศต่างๆ ในประเทศไทยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่รักษากฎหมายอื่นๆ ถูกส่งมาประจำทำหน้าที่ประสานในเรื่องคดี เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส มาเลเซีย และออสเตรเลีย ฯลฯ ทำให้การประสานงานในเรื่องคดีหรือเรื่องเกี่ยวกับตำรวจสะดวกรวดเร็วขึ้น

ปัญหาและอุปสรรคในการแก้ไขปัญหา อาชญากรรมข้ามชาติของประเทศไทย

การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทย นอกจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมของไทย นับตั้งแต่ตำรวจ อัยการ ศาล และราชทัณฑ์จะต้องร่วมมือร่วมใจปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่รับผิดชอบ และประสานงานร่วมกันเพื่อให้สามารถดำเนินการแก้ไขควบคุมอาชญากรรมธรรมดา และอาชญากรรมข้ามชาติประเภทต่างๆ มิให้เพิ่มปริมาณสูงขึ้นจนประชาชนตกอยู่ในความเกรงกลัวหวาดภัย จนอาจมีชีวิตอย่างปกติสุข ประเทศสหรัฐอเมริกา แม้เป็นประเทศมหาอำนาจอันดับหนึ่งของโลก มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสูง มีหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพสูง เป็นที่ยอมรับ และเป็นแบบอย่างของประเทศอื่นๆ แต่ทางการสหรัฐอเมริกาก็ยอมรับว่า ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติมีความรุนแรงจนอาจจะเป็นปัญหาที่บ่อนทำลายความมั่นคงของชาติได้ และจากเหตุการณ์วันที่ 11 กันยายน 2544 ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ถูกผู้ก่อการร้ายใช้เครื่องบินก่อวินาศกรรมตึกเวิลด์เทรด นอกจากจะก่อความเสียหายต่อประเทศสหรัฐอเมริกาแล้วยังก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงและเศรษฐกิจของโลก

สำหรับประเทศไทย การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีสาเหตุดังนี้

1. กฎหมายต่างๆ ที่ให้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสืบสวนปราบปรามอาชญากรรม มีลักษณะไม่เอื้อประโยชน์ให้สามารถปฏิบัติงานในเชิงรุก เพื่อให้ทันต่อการพัฒนาและรูปแบบของอาชญากรรม และองค์กรอาชญากรรมที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว ตัวอย่างเช่น การไม่มีกฎหมายอนุญาตให้มีการดักฟังทางโทรศัพท์ในคดีอาญา หรือคดีที่ถือว่าเป็นอาชญากรรมข้ามชาติทั่วไป ยกเว้นในกรณีเกี่ยวกับการฟอกเงิน โดยบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

พ.ศ. 2542 มาตรา 46 และยังไม่มีกฎหมายที่เอื้อประโยชน์ในการแสวงหาความร่วมมือจากพยาน คือ ความคุ้มกันที่จะไม่ถูกดำเนินคดี (Immunity) ซึ่งเป็นมาตรการที่จะคุ้มครองพยานที่ให้การเป็นประโยชน์ต่อรูปคดีแม้ค่าให้การพยานดังกล่าวอาจพาดพิงตนเองว่ามีส่วนในการกระทำความผิดในคดีดังกล่าวหรือคดีอื่นๆ และยังไม่มามีมาตรการคุ้มครองพยานในการดูแลรักษาความปลอดภัยให้พยาน

2. เจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดประสบการณ์ความรู้ความสามารถในการสืบสวนปราบปรามอาชญากรรมรูปแบบใหม่ๆ เช่น อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ และคำตอบแทนถ้าไม่มีแรงจูงใจ

3. การสืบสวนปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือระหว่างประเทศ เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในระดับใช้ปฏิบัติงานโต้ตอบโดยไม่ต้องผ่านล่ามมีจำนวนน้อย ทำให้การติดต่อประสานงานระหว่างประเทศล่าช้า ทำให้ขาดความสนใจเท่าที่ควร ยังไม่มีภาษาโลกที่ใช้สื่อสารถึงกันได้โดยไม่ต้องใช้ล่าม

4. การส่งผู้ร้ายข้ามแดน โดยหลักแล้วจะไม่มี การส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศที่ร้องขอ ถ้าความผิดของจำเลยในข้อหาที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน มีบทบัญญัติในการลงโทษประหารชีวิต สำหรับประเทศไทย การส่งผู้ร้ายข้ามแดนมักไม่เกิดปัญหาในกรณีที่ประเทศไทยเป็นฝ่ายถูกขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน แต่ที่มักมีปัญหา คือกรณีที่ประเทศไทยเป็นฝ่ายขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน เช่น ในกรณีของนายราเกซ ซึ่งอยู่ที่ประเทศแคนาดา นายปิ่น ซึ่งอยู่ที่ประเทศอังกฤษ นายวินัย หรืออดีตพระยันทระ ซึ่งอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ไม่ได้รับการตอบสนองอย่างรวดเร็ว และจริงจังจากประเทศดังกล่าว เพราะสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนไม่ทันสมัย ไม่เหมาะสมกับยุคปัจจุบัน

ในเดือนธันวาคม 2543 ประเทศไทย และประเทศต่าง ๆ 124 ประเทศ ได้ร่วมลงนามในอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติเรื่องอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งถือว่าเป็นการแสดงเจตจำนงที่จะให้ความร่วมมือในการปราบปรามองค์กรอาชญากรรม กล่าวโดยเฉพาะก็คือ อนุสัญญานี้ได้ขอให้แต่ละประเทศออกกฎหมายที่จะเอาผิดกับการสมคบกันกระทำความผิด ซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญขององค์กรอาชญากรรม อนุสัญญานี้ยังต้องการให้ทุกประเทศถือการฟอกเงินเป็นอาชญากรรมด้วย โดยขอให้ยกเลิกเอกสิทธิ์ของธนาคารที่จะปกปิดข้อมูลของลูกค้า เพื่อว่าการดำเนินธุรกรรมทางการเงินที่ผิดกฎหมายจะถูกตรวจสอบ และสืบหาเจ้าของผู้ที่เป็นผู้รับประโยชน์ได้ นอกจากนี้ เพื่อที่จะช่วยให้การดำเนินคดีกับสมาชิกองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล อนุสัญญายังระบุให้แต่ละประเทศจัดทำมาตรการคุ้มครองบุคคลที่จะมาให้ข้อมูลข่าวสาร และให้การเป็นพยานยืนยันความผิดต่อองค์กรอาชญากรรม สุดท้าย อนุสัญญายังได้กำหนดให้แต่ละประเทศให้ความช่วยเหลือจัดหาเอกสาร และพยานหลักฐานแก่ประเทศที่เข้าร่วมประชุมในการสืบสวนและดำเนินคดีกับองค์กรอาชญากรรมอย่างเต็มความสามารถ

เพื่อให้อนุสัญญาดังกล่าวข้างต้นสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย ผู้เขียนขอเสนอมาตรการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ต้องปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้สามารถลงโทษผู้สมคบในการกระทำความผิด กฎหมายของประเทศไทยปัจจุบันมีช่องว่าง ทำให้ไม่สามารถดำเนินคดีกับบุคคลระดับหัวหน้าองค์กรอาชญากรรมได้ เพราะคนเหล่านี้จะได้รับการปกป้องจากสมาชิกมีแต่ลูกน้องระดับล่างเท่านั้นที่ถูกจับดำเนินคดี ทำให้องค์กรอาชญากรรมยังคงมีอยู่ เพราะกฎหมายไม่สามารถเอาผิดหัวหน้าผู้อยู่เบื้องหลังได้

2. การเพิ่มการล่อซื้อ/การใช้สายลับหรือสายข่าว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสืบสวนสอบสวน กฎหมายของไทยควรจะเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ทำการ

ล่อซื้อล่อขาย (Controlled deliveries) และเพิ่มการใช้สายลับหรือสายข่าว (Informants) เนื่องจากจุดมุ่งหมายของอนุสัญญานี้ก็เพื่อที่จะจัดการกับกลุ่มองค์กรอาชญากรรม ด้วยการอนุญาตให้ผู้บังคับใช้กฎหมาย สามารถทำการล่อซื้อเพื่อที่จะสาวไปถึงตัวการของกลุ่ม ในสหรัฐอเมริกาบ่อยครั้งที่เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้วิธีการปฏิบัติการทางลับ หรือใช้สายข่าวในการล่อซื้อธนบัตรปลอม หรือของต้องห้าม และแม้กระทั่งแก๊งจัดหาเงินให้กับกลุ่มองค์กรที่ทำการฟอกเงิน เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการทางลับหรือสายข่าวเหล่านี้จะดำเนินการตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ หลายครั้งที่มีโอกาสจะเข้าถึงเป้าหมายของการสืบสวนสอบสวน โดยใช้การลักลอบบันทึกเทปการสนทนากันในเรื่องอาชญากรรมหรือเรื่องอาชญากรรมที่ก่อขึ้นในอดีต ซึ่งจะใช้เป็นพยานหลักฐานที่สำคัญในการดำเนินคดีในศาลได้ แต่ในขณะนี้วิธีการเหล่านี้ยังไม่เป็นที่นิยมใช้ในประเทศไทย ซึ่งหากมีการนำวิธีเหล่านี้มาใช้ ก็น่าจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปราบปรามของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นอย่างมาก ในสหรัฐอเมริกา กว่า 75% ของคดีที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมมีการใช้สายข่าวในการปฏิบัติการลับ และส่วนใหญ่ของสายข่าวเหล่านั้นก็คือบุคคล ซึ่งให้ความร่วมมือโดยหวังว่าจะได้รับโทษน้อยลงเป็นการตอบแทน

3. การต่อรองการลงโทษ (Plea Bargaining) เพื่อให้ได้มาซึ่งคำให้การจากสมาชิกของผู้ร่วมกระทำความผิด การต่อรองเพื่อให้ได้มาซึ่งคำให้การหรือคำรับสารภาพ เป็นเรื่องที่พนักงานอัยการใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาการดำเนินคดี หรือการเปลี่ยนแปลงบทลงโทษ เพื่อให้เหมาะสมกับอาชญากรรมและพฤติการณ์แห่งคดี ตัวอย่างเช่น คดีฆาตกรรมซึ่งผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับโทษประหารชีวิต หากบุคคลนั้นให้ความร่วมมือกับทางการในการนำตัวผู้ร่วมกระทำความผิดอื่น ๆ มาลงโทษ เช่น ผู้จ้างวาน บุคคลนั้นก็อาจได้รับโทษน้อยลง อาจจะได้รับเพียงโทษจำคุกแทนที่จะเป็นโทษประหารชีวิต

4. โครงการคุ้มครองพยาน (Witness Protection) ผู้ประกอบอาชญากรรมพยายามที่จะป้องกันมิให้สมาชิกให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ หากมีสมาชิกขององค์กรหรือบุคคลใดตกลงใจที่จะให้การขัดทอดหรือยืนยันความผิดของกลุ่มสมาชิกองค์กรอาชญากรรม การแก้แค้นหรือการขู่เข็ญเอาชีวิตก็จะถูกนำมาใช้กับพยานเหล่านั้น ภายใต้อนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติ รัฐบาลไทยมีพันธะที่จะต้องให้การคุ้มครองพยานที่ให้การขัดทอด องค์การอาชญากรรมกระทำการตามพันธะกรณีดังกล่าวนี้อาจไม่จำเป็นต้องออกกฎหมายใหม่มารองรับ แต่งบประมาณที่เหมาะสมก็จะช่วยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการโครงการนี้ได้มีประสิทธิภาพ งบประมาณสำหรับโครงการนี้ส่วนหนึ่งอาจได้มาจากทรัพย์สินที่ยึดได้จากองค์กรอาชญากรรม โดยใช้กฎหมายฟอกเงินของไทย หน่วยงาน ป.ป.ส. ศุลกากร FBI และ U.S. SECRET SERVICE จะทำให้สามารถให้ความช่วยเหลือพัฒนาโครงการคุ้มครองพยานในประเทศไทยได้

5. การใช้กฎหมายสมรู้ร่วมคิด/การต่อรอง การลงโทษและการคุ้มครองพยานในการที่จะได้ข้อมูลข่าวสาร พยานหลักฐานจำเป็นในการดำเนินคดีดังกล่าว จำเป็นต้องมีคำให้การของ “คนใน” หรือของบุคคลซึ่งอยู่ภายในองค์กร หรือมีส่วนร่วมในการกระทำความผิด ตัวอย่าง นางสาว ก. ถูกกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมในการฆาตกรรมอดีตผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่ง นางสาว ก. ได้แสดงความประสงค์ที่จะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสืบสวนสอบสวนดำเนินคดีกับ ผู้ถูกกล่าวหาและพวก เพื่อแลกเปลี่ยนกับการลดโทษ ถ้าศาลไทยสามารถที่จะตอบสนองความต้องการของนางสาว ก. โดยการลดโทษเพื่อแลกเปลี่ยนกับความร่วมมือทางคดีของเธอทางราชการอาจจะทราบได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวข้องกับฆาตกรรมนี้หรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด และองค์กรอาชญากรรมที่อยู่เบื้องหลังการฆาตกรรมเป็นใคร มีหลักฐานเกี่ยวกับการขู่กรโชกทรัพย์สินหรือไม่ ซึ่งอาจจะทำให้สามารถดำเนินคดีกับ

บุคคลทุกคนในกลุ่มได้ อีกประเด็นที่สำคัญนอกเหนือจากการต่อรองการลงโทษก็คือ กฎหมายไทยต้องสามารถให้ความช่วยเหลือคุ้มครองพยานมิให้ถูกข่มขู่หรือทำร้ายเป็นการแก้แค้น ทั้งในและนอกสถานที่จึงจำโดยอาจมีการย้ายภูมิลำเนา (Witness relocated) ภายหลังได้รับการปล่อยตัว

6. การริบทรัพย์สิน (Asset Forfeiture) เช่นเดียวกับกฎหมายฟอกเงินของประเทศสหรัฐอเมริกา กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทยให้อำนาจในการริบทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิดบางประเภท แต่อย่างไรก็ตามการริบทรัพย์สินตามกฎหมายของประเทศไทยนั้น แตกต่างจากของสหรัฐอเมริกา ตรงที่กฎหมายไทยไม่ได้บังคับว่าทางเจ้าหน้าที่จะได้รับเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนเท่าใดหรือเงินเข้าหลวงเป็นจำนวนเท่าใดจากการริบทรัพย์สิน ผู้กระทำความผิดนี้ เพื่อนำเงินไปใช้ในการปราบปรามอาชญากรรม หรือจัดอัตราเงินเดือนและสวัสดิการให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน อันอาจจะทำให้การฉ้อราษฎร์บังหลวงลดลงได้ และยังสามารถที่จะใช้เงินนี้มาบริหารและดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองพยานได้อีกด้วย

7. การจัดตั้งหน่วยเฉพาะกิจ ประเทศไทยไม่มีหน่วยเฉพาะกิจของตำรวจและพนักงานอัยการที่รับผิดชอบเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรม และไม่มีฐานข้อมูลกลางหรือข้อมูลทางข่าวกรองที่จะสรุปให้เห็นเกี่ยวกับขอบเขตของปัญหาแน่นอนสิ่งเหล่านี้ก็คือปัญหาในตัวเอง ผู้เขียนคิดว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งถ้าจะมีหน่วยงานภายใต้สำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีหน้าที่โดยตรงในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมโดยเฉพาะเพื่อที่จะได้เป็นหน่วยงานหลักในการรวบรวมข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัองค์กรอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ในสหรัฐอเมริกา เจ้าหน้าที่ตำรวจและพนักงานอัยการทำงานกันอย่างใกล้ชิดในแต่ละคดีและในระยะยาวในหน่วยเฉพาะกิจร่วมกัน เช่น ผู้เขียนทำงานให้กับหน่วยเฉพาะกิจ องค์กรอาชญากรรม (Or-

ganized Crime Task Force) เป็นเวลา 10 ปี จนกระทั่งรู้ว่ากลุ่มอาชญากรได้ประกอบอาชญากรรมในพื้นที่ และเราจะดำเนินการเชิงรุกเพื่อปราบปรามหน่วยเฉพาะกิจตำรวจจะทำงานด้านสืบสวนสอบสวนตามคำแนะนำและช่วยเหลือของพนักงานอัยการ ซึ่งจะเป็นผู้ดำเนินคดีขั้นสุดท้ายในศาล ด้วยเหตุนี้ตำรวจ จะมีความมั่นใจว่าเมื่อมีหมายค้น จะสามารถทำการตรวจค้นได้อย่างถูกกฎหมาย และเมื่อมีการจับกุมตัวผู้ต้องหา พนักงานอัยการจะดำเนินการส่งฟ้องผู้ต้องหา

8. การอนุญาตให้ทีมสืบสวนเป็นผู้ทำการสอบสวน ปัจจุบันประเทศไทย เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญกรรมวิธีสอบสวนปากคำ (พนักงานสอบสวน) จะเป็นผู้สอบปากคำผู้ต้องหาและพยานหลังการจับกุม แม้ว่าระบบนี้จะทำให้เจ้าหน้าที่สอบปากคำพัฒนาเทคนิคการสอบสวนปากคำขึ้น แต่มักจะทำให้ข้อมูลที่ได้รับคลาดเคลื่อน พนักงานสืบสวนจะเป็นผู้ที่รู้เรื่องในคดีมากที่สุดและรู้ว่าผู้ถูกจับกุมโกหกหรือไม่ นอกจากนี้พนักงานสอบสวนยังอยู่ในฐานะที่ดีที่สุดที่จะใช้ข้อมูลจากการสอบสวนปากคำดำเนินการสืบสวนต่อไป คำให้การของผู้ต้องหาหลังจากถูกจับกุมจะเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี หลักฐานที่ปรากฏและอื่นๆ จะมีประโยชน์มากขึ้น ถ้าพนักงานสืบสวน และพนักงานสอบสวน จะดำเนินการสอบปากคำภายหลังการจับกุมร่วมกัน

9. การกำหนดวงเงินในการรายงานธุรกรรมทางการเงินภายใต้กฎหมายการฟอกเงินของประเทศไทย กำหนดให้มีการรายงานการดำเนินธุรกรรมใดที่มีวงเงินเกิน 2 ล้านบาท เพื่อให้แน่ใจว่าเงินนั้นไม่ได้มาจากการกระทำผิด ตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกา ธนาคารต้องรายงานธุรกรรมหรือความเคลื่อนไหวของเงินเกินกว่า 10,000 เหรียญสหรัฐ จะเห็นว่ากฎหมายสหรัฐเข้มงวดกว่ากฎหมายไทยถึง 4-5 เท่า เงิน 2 ล้านบาทไทยเท่ากับ 45,000 เหรียญสหรัฐ ของไทยถ้าคนค้ายาเสพติดมีเงินน้อยกว่า 2 ล้านบาท ก็สามารถดำเนินการทางการเงินได้ จึงควรมีการแก้กฎหมายเรื่องการรายงานธุรกรรมเพื่อให้ยอดเงินต่ำลง

แม้ในสหรัฐอเมริกายอดเงิน 10,000 เหรียญสหรัฐ คือ 450,000 บาท ก็ยังดูสูงเกินไป นอกจากนี้กฎหมายฟอกเงินของไทยยังน่าจะแก้ไขให้รวมถึงการรายงานการขนส่ง การโอน และการนำเงินเข้าหรือออกประเทศด้วย ในสหรัฐฯ ต้องมีการรายงานต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรเมื่อมีการนำเงินสดเข้าและออกนอกประเทศ เกินกว่า 10,000 เหรียญ

10. เพิ่มจำนวนประเภทของคดีที่จะสามารถนำกฎหมายฟอกเงินมาใช้บังคับ กฎหมายฟอกเงินของสหรัฐอเมริกา ให้อำนาจที่จะยกย้ายทรัพย์สินของอาชญากรเกือบทุกประเภทคดี สำหรับประเทศไทย กฎหมายฟอกเงินถูกจำกัดแต่เพียงความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ฉ้อโกง ลักลอบค้าผู้หญิง และเด็กเพื่อการอนาจาร กระโชกทรัพย์ ซึ่งมีจำเลยเป็นสมาชิกในองค์กรลับ หรือองค์กรอาชญากรรม ข้อจำกัดประการแรกของประเทศไทย คือ กรณีกระโชกทรัพย์ และริดเอาทรัพย์โดยเปิดเผยความลับนั้น จะต้องพิสูจน์ว่าบุคคลนั้นๆ เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรลับหรือองค์กรอาชญากรรม ข้อจำกัดประการที่สอง คือ ประเภทข้อกำหนดให้นำกฎหมายฟอกเงินมาใช้บังคับได้นั้น ทำให้อาชญากรได้รับประโยชน์จากการกระทำความผิดและเก็บเกี่ยวผลประโยชน์เหล่านั้นได้

11. การขจัดทุจริตคอร์รัปชันในหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานอื่นๆ ของรัฐ เพื่อแก้ไขภาพพจน์ กระบวนการยุติธรรมของไทยในเรื่องการทุจริตให้เกิดความโปร่งใสจากวิจัยเมื่อเดือนกันยายนปี 2543 พบว่าคนไทยเห็นว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นภัยอันตรายคุกคามอันดับสามตามประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาของสหประชาชาติเรื่ององค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้น ประเทศไทยได้ตกลงที่จะต่อสู้และจัดการทุจริตคอร์รัปชัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสถานอับ อบ นวด จ่ายสินบนแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือธุรกิจที่จ่ายเงินค่าคุ้มครองให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือทหาร ควรจะต้องมีหน่วยงานและองค์กรสืบสวนสอบสวนขึ้นมารับผิดชอบ

ในเรื่องเหล่านี้ โดยอาจจะดำเนินการผ่านหน่วยงานตรวจสอบภายใน (Internal affair) หรือจัดตั้งเป็นหน่วยงานใหม่ เช่น FBI ในประเทศไทย เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต ผู้เขียนขอแนะนำหนังสือคู่มือพิมพ์โดยองค์การสหประชาชาติ ว่าด้วยเรื่องการต่อสู้การทุจริตคอร์รัปชันเพื่อใช้เป็นข้อมูลและวิธีการในการต่อสู้การทุจริตคอร์รัปชัน หนังสือคู่มือดังกล่าวสามารถตรวจสอบดูได้ผ่านทางเว็บไซต์ของ UN ชื่อ undep.org.

1. วิธีการรวบรวมข้อมูลเพื่อที่จะต่อต้านองค์กรอาชญากรรม

1.1 การดักฟังทางโทรศัพท์ (Wiretapping) และการติดตามผู้กระทำความผิดโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic surveillance) ในการต่อสู้กับองค์กรอาชญากรรม จำเป็นต้องมีกฎหมายที่อนุญาตให้ดักฟังโทรศัพท์ หรือการอัดข้อความการสนทนาทางโทรศัพท์ โดยทั้งผู้โทรศัพท์ ผู้รับสายไม่ทราบ และการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ในการที่จะได้มาซึ่งข้อมูลที่จำเป็นเพื่อจะดำเนินคดีกับหัวหน้าองค์กรอาชญากรรมได้ มีข้อสังเกตว่า การดักฟังทางโทรศัพท์นั้นได้มีการนำเอาไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพในประเทศซึ่งกฎหมายอนุญาตให้ทำได้ โดยที่กฎหมายดังกล่าวยังคงมีบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลตามรัฐธรรมนูญด้วย ดังนั้น การที่จะใช้วิธีการดังกล่าวนี้ได้จึงควรต้องได้รับความเห็นชอบจากศาลก่อน และบทบัญญัติดังกล่าว ควรจะให้หน่วยงานการโทรคมนาคมสามารถยุติการดักฟังได้ หากการสนทนาดังกล่าวเป็นเรื่องส่วนตัวและมีได้เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมที่กำลังติดตามอยู่ และควรต้องจำกัดเวลาในการดักฟังด้วย

1.2 การใช้ผู้ให้ข้อมูล (Informants) ให้เป็นประโยชน์และความคุ้มกันทางอาญา (Criminal Immunity) ในการใช้ผู้ให้ข้อมูลเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง ในการรวบรวมข้อมูลที่เป็นปฏิปักษ์ต่อองค์กรอาชญากรรม ซึ่งผู้ที่จะมีข้อมูลซึ่งเกี่ยวข้องมากที่สุดก็จะมีเฉพาะแต่สมาชิกองค์กร

อาชญากรรม หรือผู้ที่มีความใกล้ชิดต่อกลุ่มองค์กรอาชญากรรม ดังนั้นรัฐจึงจำเป็นต้องสร้างโครงสร้างทางกฎหมายที่อนุญาตให้มีการใช้ผู้ให้ข้อมูลได้ ทั้งในระหว่างการสอบสวนและการฟ้องสมาชิกของกลุ่มองค์กรอาชญากรรม เช่น ให้มีความคุ้มกันแก่ผู้ให้ข้อมูลจากการถูกฟ้อง การลดอัตราโทษให้แก่ผู้ให้ข้อมูล และให้ความคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลเช่นเดียวกับพยานทั่วไป

1.3 การล่อให้กระทำผิด (Decoy Operation) การล่อให้กระทำผิดนี้ เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในต่างประเทศใช้กันมาก เพราะบ่อยครั้งที่กลุ่มองค์กรอาชญากรรมมักจะกำหนดให้มีการทดสอบให้ทำความผิดอาญา (Criminal test) สำหรับสมาชิกใหม่ โดยทั่วไปจะให้สมาชิกใหม่ของกลุ่มกระทำความผิดอาญาที่ร้ายแรงเพื่อแสดงความซื่อสัตย์ที่มีต่อกลุ่ม ระบบกฎหมายหลายระบบต่างๆ ก็ไม่เห็นด้วยที่ให้มีการกระทำความผิดอาญา เจ้าหน้าที่ที่บังคับใช้กฎหมายหลายระบบต่างก็ไม่เห็นด้วยที่ให้มีการกระทำความผิดทางอาญา โดยเจ้าหน้าที่ที่บังคับใช้กฎหมายในระหว่างการสืบสวนเสียเอง แม้การปฏิบัติการโดยการล่อให้กระทำผิดนี้จะประสบความสำเร็จในการรวบรวมข้อมูล แต่วิธีการนี้ก็ยังเป็นปัญหา เพราะว่ววิธีการดังกล่าวอาจจะถูกพิจารณาว่าเป็นการผิดกฎหมาย เนื่องจากได้เข้าไปยุ่งให้เกิดการประกอบอาชญากรรม โดยการล่อชักจูงทั้งที่เขาไม่เต็มใจอย่างไรก็ตาม การที่จะป้องกันปัญหาเหล่านี้อาจจะกระทำได้โดยกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ที่จะให้เกิดการยอมรับฟังพยานหลักฐานที่รวบรวมมาโดยวิธีการดังต่อไปนี้

- ระดับความสงสัยที่มีมาก่อนล่วงหน้า
- ระดับของการเตรียมกระทำผิดของจำเลย
- จำเลยถูกชักจูงให้กระทำความผิดแท้จริง หรือเจตนาเอง
- จำเลยพยายามที่จะงดเว้นกระทำผิดหรือไม่

1.4 การใช้คอมพิวเตอร์ รวบรวมข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ การจัดการเกี่ยวกับเอกสารที่

เกี่ยวกับข้อมูลอาชญากรรมโดยปกติในประเทศต่าง ๆ จะใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด นอกจากนี้ การจัดการเอกสารดังกล่าวยังช่วยผู้สืบสวนในการที่จะให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการที่กลุ่มองค์กรอาชญากรรมกระทำด้วย แต่อย่างไรก็ตาม การใช้คอมพิวเตอร์เป็นความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพสูงสุดระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ เช่น หน่วยงานในการควบคุมการออกใบอนุญาต การควบคุมคนเข้าเมือง แผนกสอบสวนคดีอาญา และสำนักงานอัยการ ระบบการรวบรวมข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ และระบบการเรียกข้อมูลจากศูนย์กลาง (Retrieval system) ประเทศญี่ปุ่นได้รับการยกย่องว่าเป็นประเทศที่มีระบบคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดของโลกระบบหนึ่ง ดังนั้นจึงได้มีการเสนอให้ทุกประเทศนาระบบนี้เข้าไปใช้

1.5 ปลอ่ยให้มีการเคลื่อนย้ายทรัพย์สิน เงินทุนที่ผิดกฎหมาย วิธีการซึ่งปลอ่ยให้มีการเคลื่อนย้ายทรัพย์สิน เงินทุนที่ผิดกฎหมาย ในขณะที่อนุญาตให้มีการสืบสวนถึงเครือข่ายการติดตามขององค์กรอาชญากรรมเป็นวิธีการซึ่งได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพมาก แต่จะต้องได้รับความเห็นชอบของเจ้าหน้าที่ระดับสูงด้วย

2. การปรับปรุงประสิทธิภาพของหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายในการต่อสู้กับองค์กรอาชญากรรม

2.1 การทำให้โครงสร้างของหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายร่วมมือและการประสานกันระหว่างหน่วยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมปราบปรามองค์กรอาชญากรรม ปัจจุบันมีปัญหาติดขัด (Watertight compartment) หลายประการ ที่ทำให้ความร่วมมือกันเป็นไปด้วยความยุ่งยาก แม้ในกรณีที่หน่วยงานหนึ่งต้องการความช่วยเหลือจากอีกหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งเป็นหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายเหมือนกัน ก็ไม่สามารถแบ่งปันข้อมูลกันได้อย่างเต็มที่ เพราะกลัวว่าหน่วยงานที่ขอข้อมูลจะทำงานสำเร็จและได้รับความเชื่อถือ นับเป็นอุปสรรคอีกประการหนึ่ง ยิ่งกว่านั้นการปราศจาก

ความรู้ความเข้าใจในองค์กรอาชญากรรม จะทำให้การประเมินสถานการณ์ที่ผิดพลาด ดังนั้น โครงสร้างของหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายที่ไม่เหมาะสมยังคงมีอยู่ และปรากฏอยู่ในทุกระดับ ทุกเรื่อง กล่าวคือในเรื่องการฝึกอบรมบุคลากรในวิชาชีพ (Professional training) กลไกในเรื่องข้อมูลข่าวสาร เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ กฎหมาย และความร่วมมือในระหว่างหน่วยงาน

หน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายในแต่ละหน่วยงานควรจะทำในสิ่งต่อไปนี้

1) การรวบรวมข้อมูล (Intelligence gathering) จำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาระบบเครือข่าย (Network) ให้มีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้ เพราะหากขาดสิ่งเหล่านี้แล้วหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายจะทำหน้าที่ไม่ได้ การที่จะต่อสู้กับองค์กรอาชญากรรม โดยปราศจากข้อมูลที่สมบูรณ์เกี่ยวกับองค์กรแต่ละองค์กร และกิจกรรมขององค์กรย่อมทำไม่ได้ ข้อมูลที่หน่วยงานหนึ่งได้มาควรจะต้องให้หน่วยงานอื่นรับรู้ด้วยจนทำให้สามารถที่จะจับกุมองค์กรอาชญากรรมได้ เช่น กรณีของยุโรป การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายในประเทศต่าง ๆ ของยุโรป ทำให้สามารถพบว่ามีมีการเคลื่อนย้ายผู้กระทำผิดข้ามเขตแดน

2) การฝึกอบรมในวิชาชีพ (Professional training) หน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายทุกหน่วยจะต้องมีโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยในการให้การฝึกฝนวิชาชีพกับบุคลากรของตน และการฝึกฝนนี้จะต้องเตรียมบุคคลให้พร้อมทั้งสภาพร่างกายและจิตใจ และจะต้องได้รับการออกแบบมาเพื่อกระตุ้นผู้รับการฝึกฝนด้วย

3) การวิจัยและการพัฒนา (Research/Development) ในหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายทุกหน่วยควรมีรูปแบบของระบบการตรวจสอบกฎหมายและขั้นตอนต่าง ๆ ตามกฎหมายอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้ตัดสินใจได้ว่าเป็นการเพียงพอหรือยังในการที่จะต่อสู้อาชญากรรม และเมื่อใดที่จะเป็นจะต้องมีกฎหมายใหม่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ควรจะได้รับคำแนะนำที่เหมาะสม

4) จัดตั้งกลุ่มที่ทำหน้าที่สืบสวนสอบสวนเป็นพิเศษ (Special investigative groups) และส่งเสริมสนับสนุนมาตรการเชิงรุกด้านการสืบสวนปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ เนื่องจากรูปแบบของการประกอบอาชญากรรมกำลังก้าวหน้า เชี่ยวชาญมากขึ้นเรื่อยๆ จึงจำเป็นที่หน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายจะต้องมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่สืบสวนเป็นพิเศษ ซึ่งมีความรู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และมีเครื่องมือยานพาหนะ สำหรับอาชญากรรมเฉพาะประเภท การปฏิบัติการลับ (Undercover Operation) จับกุมกลุ่มผู้กระทำความผิดที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทำให้การหาพยานบุคคลหรือพยานหลักฐานในทางปกติดำเนินการได้ยาก

5) ธนาคารข้อมูล หน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายทุกหน่วยจะต้องมีธนาคารกลางข้อมูล ซึ่งรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม และผู้กระทำความผิดเอาไว้ และข้อมูลเหล่านี้สามารถนำไปใช้ได้เมื่อต้องการธนาคารข้อมูลนี้ควรจะต้องเก็บข้อมูลของหน่วยงานตัวเองและของหน่วยงานอื่นด้วย ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งกระทำการในระดับระหว่างประเทศ ก็ควรจะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างประเทศ เพื่อเป็นการขยายแนวป้องกันอาชญากรรมดังกล่าวออกไป

6) การประสานความร่วมมือ ที่เหมาะสมระหว่างหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมาย เช่น ตำรวจ เจ้าหน้าที่ศุลกากร เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง สรรพากร และอื่นๆ เป็นสิ่งที่จำเป็น และวัตถุประสงค์ดังกล่าวจะบรรลุได้ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางในระดับชาติ

7) การให้การศึกษแก่สาธารณะเพื่อแสวงหาการสนับสนุนหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมาย จะต้องมีความหมายประชาชนสัมพันธ์ให้สาธารณชนทราบถึงงานที่หน่วยงานกฎหมายได้ปฏิบัติไป ปัญหาที่กำลังเผชิญความพยายามที่จะต้องใช้เพื่อเอาชนะปัญหาเหล่านั้น

เพื่อที่ประชาชนจะให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้กับอาชญากรรม

2.2 การปรับปรุงความสามารถของเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายสำหรับการต่อสู้กับองค์กรอาชญากรรม การที่จะบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานที่บังคับใช้จะต้องมีความสามารถในระดับอาชีพ และมีแรงบันดาลใจสูง จึงจำต้องมีแผนงานที่เป็นระบบสำหรับการพัฒนาหน่วยงานดังกล่าวด้วย

การสรรหา (Recruitment) บุคคลที่เหมาะสมเป็นสิ่งที่จะต้องตรวจสอบอย่างละเอียดเกี่ยวกับประวัติพื้นฐานและลักษณะส่วนบุคคล โดยนักจิตวิทยา นอกจากนี้บุคคลดังกล่าวข้างต้นจะต้องใช้ในหน่วยงานเฉพาะด้าน บุคคลควรมีความรู้สองภาษา ได้รับการศึกษาที่ดีในเรื่องคอมพิวเตอร์และฝึกฝนการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

การฝึกฝน (Training) ควรจะมีลักษณะครอบคลุมทุกๆ เรื่องในการปฏิบัติงาน เป็นกระบวนการต่อเนื่อง การสัมมนา การฝึกฝนเพื่อพัฒนาทักษะต่างๆ ในวิชาชีพ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการพัฒนา ปรับปรุงกฎหมายในการควบคุมอาชญากรรม วิธีการต่างๆ ต้องทำการวิจัยโดยใช้วิธีวิทยาศาสตร์ระหว่างระบบกฎหมาย

ประเทศใดประเทศหนึ่ง ไม่สามารถปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติได้โดยลำพัง ต้องร่วมมือกันระหว่างประเทศในด้านของการให้ความช่วยเหลือทางอาญา และในด้านของการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นทุกประเทศจะต้องตระหนักถึงความสำคัญ และควรให้ความร่วมมือกัน เว้นแต่ต้องห้ามขัดแย้งโดยกฎหมาย หรืออีกนัยหนึ่ง ต้องมี Spirit of cooperation อย่างไรก็ดีเพื่อให้การให้ความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญาเป็นหน้าที่ จึงควรจัดทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศไม่ว่าเป็นแบบทวิภาคี หรือพหุภาคีให้มากขึ้น